

[Ministeren for offentlige arbejder.]

kommunerne, der har aktiemajoriteten. Det er imidlertid ikke spørgsmål, der i og for sig kommer sagen ved. Det, der er afgørende, er det spørgsmål, som hr. Aksel Larsen har stillet.

Den telefonkommission, der blev nedsat, fik større vanskeligheder, end jeg havde forudset, med hensyn til at nå frem til enighed om overgang til enhedstelefon, idet det viste sig, at der var divergerende opfattelser i kommissionen. Alligevel nåede man i marts 1965 frem til at konstatere, at der i kommissionen var et flertal for at indføre enhedstelefon og et mindretal, som i og for sig også ville tilstræbe en enhedstelefon, dog på en anden måde end flertallet.

Der opstod imidlertid på det tidspunkt en række juridiske problemer, som førte til, at man i kommissionen mente det ganske afgjort nødvendigt at henvende sig til kammeradvokaten for at få en nærmere udtalelse om disse problemer; bl. a. gjorde personalerepræsentanterne i kommissionen deres tilslutning til flertalsforslaget afhængig af, at der forelå en sådan udtalelse fra kammeradvokaten. Desværre viste det sig, at de juridiske problemer, som man afskede kammeradvokaten en udtalelse om, var så indviklede, at kammeradvokaten var længe om at svare. Man rykkede adskillige gange fra kommissionen for at få denne udtalelse, der først forelå den 7. februar 1966.

Det viste sig, at kammeradvokaten mente, at mindretallets forslag ikke var til at realisere, og at det, hvis man fulgte flertallets forslag, ville medføre, at de udenlandske långivere, som igennem de senere år har lånt telefonselskaberne mange penge, uden videre kunne opsigse disse lån; det ville igen afstedkomme, at staten formentlig omgående skulle udrede ca. 500 mill. kr.

Da telefonkommissionen fik denne udtalelse, var man fuldkommen enig om, at det, man havde arbejdet med tidligere, måtte bortfalde, grundlaget var væk, og at man derfor måtte starte en ny undersøgelse af, om man under en anden form kunne finde frem til en enhedstelefon, og det arbejde er kommissionen nu gået i gang med.

Aksel Larsen: Spørgsmålet om selskabernes udenlandske gæld kan jo ikke være kommet bag på nogen. Denne gæld blev omtalt i tinget under den debat, jeg havde med ministeren den 9. februar 1961. Alligevel sad kommissionen i samfulde fire år, før den var opmærksom på, at her måske var et forhold, man skulle undersøge, og fandt på at spørge kammeradvokaten. Jeg ved ganske vist ikke, hvornår man sendte spørgsmålet til kammeradvokaten, men i hvert fald var man jo så nogenlunde sikker på, at svaret fra kammeradvokaten ville indløbe på et tidspunkt, hvor det var for sent at nå at opsigse telefonkoncessionerne.

Efter hvad der er oplyst for mig, var kommissionsflertallet fuldkommen klar over, at alle tekniske, administrative og økonomiske hensyn talte for et enhedstelefonvæsen. Kommissionens mindretal, hvori selskabernes repræsentanter udgør den tunge og bestemmende ende — det er jo den københavnske og den århusianske telefondirektør samt stiftamtmanden i Odense — ønsker åbenbart, at alt skal gå videre i den gamle skure så længe som muligt, idet de dog erklærer, at de har en platonisk kærlighed til et enhedstelefonvæsen.

Selskaberne savner hverken juridiske eller økonomiske konsulenter eller sagkundskab; hvis man vil overbevise sig om, hvor godt forsynet de er, kan man bare kigge på den københavnske telefonbogs sider 5 og 6. Naturligvis har disse sagkyndige såvel som telefondirektorerne været klar over forholdet med den udenlandske gæld, og de kunne altså have rejst det spørgsmål for 4 eller 5 år siden, hvis de havde været interesseret i at få problemet afklaret og ikke i at bruge det til i sidste øjeblik at forhindre et resultat.

Nu er det jo imidlertid ministeren, der dels er statens repræsentant for aktiemajoriteten — lad så være, at det er kommunerne, der har aktiemajoriteten i det fynske selskab — og desuden har ministeren ansvaret over for folkettinget. Jeg kunne bede ministeren om at give tilsagn til folkettinget om, at den komedie, vi nu har oplevet tilstrækkelig længe, ikke gentager sig, men at vi højst i endnu fem år skal trækkes med et uhensigtsmæssigt, for abonnenterne utilfredsstillende og unødigt dyrt telefonvæsen her i landet.